

Sygn. akt I CSK 171/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa I. P. Spółki z o.o. z siedzibą
w Ł.

przeciwko Gminie Ł.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 kwietnia 2014 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 379 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 77 § 9 u.s.p., art. 24, 38, 43, 55¹ pkt 1, art. 361, 417 § 1, art. 448, 481 § 1, art. 455 k.c., art. 64 § 1 i 2 k.p.c., art. 6 i 37 k.p.a., art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a., art. 18 ust. 1 i 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i art. 4a pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona ta uzasadniła nieważnością postępowania, oczywistą zasadnością wniesionej skargi oraz występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Wniosek strony powodowej o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zasługuje na uwzględnienie.

Żadna z wskazanych we wniosku przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie występuje.

Samo przypuszczenie strony, że sędzia sprawozdawca w składzie, który wydał zaskarżony wyrok, nie była prawidłowo delegowana do Sądu Apelacyjnego, nie daje podstaw do uznania, iż skład sądu orzekającego w sprawie w postępowaniu apelacyjnym był sprzeczny z przepisami prawa i spowodował nieważność tego postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c. – a nie, powołany w skardze, art. 379 pkt 5 k.p.c.).

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby

dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, a także T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przytoczonych w skardze kasacyjnej strony powodowej przepisów prawnych.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazana przez stronę powodową kwestia, dotycząca rozgraniczenia działań osoby pełniącej funkcje burmistrza w charakterze tego organu od innych działań tej osoby, nie może być w okolicznościach sprawy uznana za zagadnienie tego rodzaju. Skoro osoba ta występowała na wiecu wyborczym jako kandydat na burmistrza na kolejną kadencję, nie mogło budzić wątpliwości, że nie działała ona – tak jak przyjął Sąd w zaskarżonym wyroku – w charakterze organu gminy, jakim jest burmistrz.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.